

اعلامیه مطبوعاتی

سران عرب؛ صدای استعمار با لهجه عربی!

(ترجمه)

سی‌وچهارمین نشست سران عرب، روز شنبه، با حضور شماری از رؤسا و امرا و نمایندگانی از کشورهای عربی، سازمان ملل متحد، اتحادیه اروپا و نخست‌وزیر اسپانیا در بغداد برگزار شد. بیانیه پایانی این نشست، بار دیگر واقعیت تلخ سیاست رسمی حکام عرب را به نمایش گذاشت؛ سیاستی مبتنی بر ناتوانی، تسلیم، و وابستگی به قدرت‌های استعماری.

در این بیانیه، از کوچ اجباری و آوارگی مردم فلسطین ابراز نگرانی شد و خواستار «توقف فوری آتش‌بس در غزه» و «اعزام نیروهای بین‌المللی حفاظت و حفظ صلح وابسته به سازمان ملل به سرزمین‌های فلسطینی تا اجرای راه‌حل دو دولتی» گردیدند. همچنین، بیانیه بر «تسویه عادلانه و فراگیر» برای مسئله فلسطین تأکید کرد.

علاوه بر آن، از وحدت سوریه حمایت شد و ضمن مخالفت با هرگونه دخالت خارجی در امور این کشور، حملات مکرر رژیم یهود به خاک سوریه محکوم شد. درخصوص لبنان نیز، حمایت از این کشور اعلام و خواسته شد که رژیم یهود بدون قید و شرط از اراضی اشغالی تا مرزهای به رسمیت شناخته شده بین‌المللی عقب‌نشینی کند. درباره بحران‌های سودان، یمن و لیبیا نیز خواهان «راه‌حل‌های مسالمت‌آمیز و مشارکت در ابتکارات سیاسی» شدند.

اما واقعیت این است که این نشست در سطح حضور، ضعیف بود و در مواضع، حتی ضعیف‌تر. بدتر آن‌که بر باطل تأکید کرد و وفاداری‌اش به پروژه‌های سازش‌طلبانه و تسلیم‌شده را دوباره اثبات نمود.

در حالی که رژیم یهود جنگی وحشیانه را علیه غزه و کرانه باختری آغاز کرده و تجاوز خود را بر لبنان و سوریه ادامه می‌دهد، مواضع نشست سران تنها به ابراز محکومیت و استمداد از نهادهای بین‌المللی محدود شد؛ گویا گویی رژیم یهود و آمریکا کوچک‌ترین اعتنایی به این محکومیت‌ها ندارند! گویی با شاخه‌های زیتون در برابر تانک، هواپیما و موشک ایستاده‌اند! آنان با این کار، پیامی روشن به رژیم یهود ارسال کردند: به جنایت، بمباران و فساد ادامه بدهید، ما پاسخی جز ابراز تأسف و انکار نداریم!

این نشست، نه تنها در زمینه حمایت از مسلمانان و مسائل آنان دستاوردی نداشت، بلکه حق امید هم به آن نبود؛ چراکه این حکام، در نگاه امت، برگ‌های سوخته‌ای هستند که خبری از آنان انتظار نمی‌رود. بلکه خود آنان هستند که ملت‌ها و ارتش‌ها را از هرگونه اقدام برای پایان دادن به مصائب امت و تجاوز رژیم یهود و غرب باز می‌دارند.

از سوی دیگر، در تکرار پروژه‌های استعماری و طرح‌های سازش نیز کوتاهی نکردند؛ بار دیگر بر دعوت به صلح با رژیم اشغالگر یهود و تسلیم شدن در برابر آن تأکید کردند، و خواهان حضور نیروهای به اصطلاح «حفظ صلح» شدند که در حقیقت، پوششی دیگر برای اشغال مجدد سرزمین مبارک فلسطین است.

امروزه دیگر بر هیچ عقل روشنی پوشیده نیست که این حکام، از ستون‌های اصلی استعمار در سرزمین‌های ما هستند؛ اگر آنان نبودند، امت اسلامی می‌توانست دشمنان خود را شکست دهد، سرزمین‌هایش را آزاد کند و با عزت و کرامت در سایه شریعت الله سبحانه و تعالی زندگی کند. از همین رو ما بار دیگر امت اسلامی را به برخاستن و حرکت در مسیر رهایی فرا می‌خوانیم؛ برای برپایی خلافت راشده بر منهج نبوت، که در آن عزت ما نهفته است، و با آن، یاری و پیروزی ما رقم خواهد خورد. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُخْشَرُونَ﴾ [الأنفال: 24]

ترجمه: ای مومنان! فرمان الله (سبحانه و تعالی) را بپذیرید، و دستور پیامبرش را قبول کنید هنگامی که شما را به چیزی دعوت کند که به شما زندگی (مادی، معنوی، دنیوی و اخروی) بخشد، و بدانید که او (سبحانه و تعالی) میان انسان و دل او جدائی می اندازد (و می تواند انسان را از رسیدن به خواسته ها و آرزوهای دل باز دارد و او را بمیراند و نگذارد عمر طولانی داشته باشد که مهمترین آرزوی دل هر انسانی است)، و بدانید که همگی تان در پیشگاه او (سبحانه و تعالی) گرد آورده می شوید (و به حساب و کتابتان رسیدگی می گردد).

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر